

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 35-1907)

Originalt emne

Offentlig Renlighed

Offentlig Renlighed/Vandklosetter

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 11. april 1907](#)
- 2) [Byrådsmødet den 17. juli 1907](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 11. april 1907 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 35-1907)

Andragende fra Grundejere i Sct. Pauls Kvarteret om Fritagelse for Erlæggelse af Afgift for Vandklosetter i Henhold til Spildevandsregulativet.

Vestesen vilde oplyse, at Andragerne troede sig forurettede derved, at de fra 1. Oktober ifølge den ny Vedtægt skulde betale en Afgift af 10 Kr. foruden Vandafgift efter Maaler. Udvalget mente imidlertid, at Andragerne forvekslede Retten til at sende Spildevand til de i Gaden værende Kloaker med Retten til at sende W. C. Afløb til disse.

For de 11 Underskrivers Vedkommende var Sagen tydelig nok, da deres Grunde, som de havde købt af private, i egentlig Forstand ikke hørte til Marselisborgkvarteret, og for de øvriges Vedkommende kunde der heller ikke herske Tvivl, da de 3 ifølge Kontrakten var forpligtede til at indrette W. C., og de andre frivilligt havde gjort det. Udvalget indstillede derfor, at Andragendet afvistes.

Mikael Johansen beklagede, at Sagen blev behandlet for lukkede Døre, da der herskede forskellige Meninger om den blandt Byens Borgere.

Han vilde spørge, om det forholdt sig rigtigt, at samtlige Villaejere, ogsaa efter den ny Vedtægt, var fritaget for at betale Afgiften paa 10 Kr.

Nørgaard oplyste, at de Villaejere, hvis Kloak stødte til den dykkede Ledning, betalte 10 Kr., hvorimod de, der selv havde anlagt en dykket Ledning, kun betalte Vandafgift.

Det var fuldstændig korrekt, at Sagen blev behandlet for lukkede Døre, da den maaske kunde føre til Proces. Han var imidlertid overbevist om, at i alt Fald for deres Vedkommende, som havde købt efter Regulativets Fremkomst, var det utvivlsomt, at de var forpligtede til at betale, men Sagen burde undersøges.

Naar der blev opkrævet 10 Kr., var det, fordi alle skulde yde Bidrag til den dykkede Ledning, og dersom denne senere skulde forlænges, maatte Bidraget endda forhøjes.

Vestesen fandt det fuldt ud rigtigt, at Sagen blev forhandlet for lukkede Døre, da Kommunen var Part i Sagen. Da der i Kontrakten stod, at Natrenovationen skulde ordnes efter W. C. Systemet, drejede Spørgsmaalet sig kun om, hvorvidt de ældre Ejere skulde betale 25 Kr. i Afgift, og han vilde derfor anbefale, at man opretholdt det Bidrag, som Ministeriet havde tilladt.

Lottrup fandt det nødvendigt at opkræve 10 Kr. foruden Vandafgift. Skønt det vist ikke var mange Villaejere, der var fritaget for at betale de 10 Kr., vilde han dog gøre opmærksom paa, at da Beboerne i Byens nordlige Del androg om Tilladelse til at indrette W. C., forlangte man af dem 10 Kr. foruden Vandafgift og Bidrag til Kloakanlæg.

Mikael Johansen bekræftede, at Lodsejerne mod Nord selv skulde betale den store Kloak, og han fandt, at Byen derved havde gjort Forskel paa dens sydlige og nordlige Del. Efter det oplyste, var det maaske nok rigtigt, at Sagen blev behandlet for lukkede Døre, men en offentlig Redegørelse vilde sikkert være paa sin Plads.

Filtensborg fandt det utvivlsomt, at Kommunen havde Ret til at opkræve de 10 Kr.

Kontrakterne var forskellige, fordi der ingen dykket Ledning fandtes, da de første Villaer fik Ret til at indrette W. C. Da Sundhedskommissionen ikke vilde gaa med dertil, indrettede de selv en dykket Ledning.

Det var kedeligt, at det havde varet saa længe, inden Regulativet traadte i Kraft; havde det

straks traadt i Kraft, vilde meget Vrøvl været undgaaet.

Jakob Jensen beklagede, at der var nogen Forskel, da Forholdene helst skulde være ens, og iøvrigt ogsaa var det paa den lille Undtagelse med nogle af Villaerne nær.

Sagfører Eegs Klartseenhed var ikke synderlig stor, naar han kunde tage sig af denne Sag, da han blandede de ældre Ejere, som ikke havde købt af Byen og altsaa intet Krav havde, sammen med de øvrige Købere.

Det var nødvendigt at tage et vist Beløb for hvert W. C. i den indre Bydel, naar W. C. engang lod sig indrette der, og følgelig maatte man saa ogsaa tage Afgift af W. C. mod Syd. Spildevandsregulativet var jo nu vedtaget, og det maatte alle rette sig efter, saa dette Andragende burde afvises.

Nørgaard var af den Anskuelse, at Sagen var blevet grundigt drøftet og refereret i Bladene, og at Byens nordlige og sydlige Del var ens behandlet.

Den lille Forskel, der var i Villakvarteret, saa han gerne ophævet ved første Lejlighed, og han vilde henstille, at man søgte at fremskaffe en Ordning, skønt han vilde finde det noget uretfærdigt, om de Villaejere, der selv havde anlagt en dykket Ledning, skulde stilles ens med dem, der intet havde betalt.

Mikael Johansen vilde efter det oplyste pointere, at alle ikke lystrede Regulativet

Filtensborg mente, at Udvalget let kunde undersøge, hvor meget der var betalt for den dykkede Ledning, og var Kommunen dækket, kunde de vordende Grundejere betale.

Nørgaard syntes, at Hr. Mikael Johansen drejede noget rundt. Man talte om dem, der havde indgivet Andragende, og de var ligestillet med Grundejerne mod Nord.

Mikael Johansen maatte erindre om, at Hr. Nørgaard selv havde udtalt, at der i enkelte Tilfælde kunde være Tvivl, hvad han ogsaa troede, der var.

Nørgaard havde ikke udtalt sig om, om der kunde være Tvivl eller ej, men kun sagt, at man burde sætte sig nærmere ind i Sagen.

Formanden troede, at Pointet laa i § 4. Efter Kontrakten havde Køberen Ret til at benytte de i Gaden nedlagte Kloaker, men at denne Ret skulde gælde W. O. Afløb, troede han ikke, da det ikke var sædvanlig Brug. En Proces vilde Byen sikkert vinde.

Jakob Jensen ansaa Retten til Brug af Kloaker parallel med Retten til Brug af Gas- og

Vandledning. Ejerne var berettiget til at benytte, men mod Betaling.

Andragendet afsloges.

Uddrag fra byrådsmødet den 17. juli 1907 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 35-1907)

Som Sagfører for de Grundejere i Sct. Paulskvarteret, hvis Andragende om Fritagelse for Vandklosetafgift Byraadet i Mødet den

11. April d. A. havde afslaaet, havde Sagfører Eeg forespurgt, om Kommunen maatte være villig til, for at undgaa flere Retssager end nødvendig, at tiltræde en Ordning, hvorefter der kun anlægges to Retssager om Forholdet efter det forskellige Grundlag, hvorpaa Grundejerne støtte deres Krav.

Vestesen meddelte, at der fra Sagfører Peter Eeg var kommet en Forespørgsel, om hvorvidt Byen vilde gaa ind paa at lade to Sagsanlæg, henholdsvis af en dem, der havde købt af Kommunen, og en af dem, der ikke havde købt af Kommunen, være bindende for alle de Grundejere, der mente sig berettiget til Fritagelse for Afgift for Vandklosetter. Efter Sagfører Wings Raad anbefalede Udvalget, at Byraadet ikke tog Stilling til Sagen, før de to Domme forelaa, og at man i hvert Fald maatte henstille, at der blev anlagt to Retssager for de af Kommunen købte Ejendomme, nemlig en for en Ejendom, hvor der i Kontrakten fandtes en Bemærkning om, at "Klosetter og Latriner skal indrettes efter Vandklosetsystemet" og en for en Ejendom uden denne Bestemmelse.

Efter Brolægningsudvalgets Forslag vedtoges det at svare, at man først, naar der forelaa Dom i de paatænkte to Retssager kunde tage Stilling til Spørgsmaalet om at lade disse være afgørende ogsaa for de andre Ejendomme, og at man holder paa, at der anlægges to Retssager for de Ejendomme, der ere afkøbte Kommunen, saaledes som af Brolægningsudvalget foreslaaet.